

der stadig ved udfærdigelse af regelsæt kan henvises til bestemte anerkendte normer og standarder.

Under hensyn til, at retstilstanden efter det oplyste således ikke svækkes, kan det formentlig tiltrædes, at de omtalte bestemmelser udgår.

Det må i øvrigt tillægges væsentlig betydning, at man sikrer muligheden for en selvstændig dansk vurdering af udenlandske grænseværdier, forskningsresultater, normer og standarder m.v.

Arbejdsministeren har som svar på udvalgets spørgsmål 33 uddybet, hvorfor der ikke er fundet grundlag for at give hjemmel til at kræve forhåndsgodkendelse af nye stoffer og materialer (jfr. lovforslagets §§ 34 og 48).

På baggrund heraf må det være rimeligt at henstille til arbejdsministeren, at der i overensstemmelse med det forslag, der er stillet af arbejdsmiljøgruppen af 1972 i gruppens 3. rapport, snarest muligt optages kontakt med andre ministerier, styrelser og institutioner, der i dag beskæftiger sig med at udarbejde regler om og kontrollere stoffer og materialer, samt med arbejdsmarkedets parter om en koordineret overvejelse af, hvorledes man bedre end i dag vil kunne styre brugen af farlige stoffer og materialer.

Udvalget har indgående med ministeren drøftet lovforslagets § 18 om arbejdsgiverens underretning af de ansattes sikkerhedsrepræsentanter og tillidsmænd om de påbud, som arbejdstilsynet skriftligt har afgivet. Ministeren har under denne drøftelse givet tilsagn (se svaret på spørgsmål 25) om i næste folketingssamling at fremsætte ændringsforslag til § 18, der gør det til en pligt for arbejdsgiveren at orientere den sikkerhedsrepræsentant, hvis arbejdsområde direkte berøres af et påbud, mens det for virk-

somhedens øvrige sikkerhedsrepræsentanter og tillidsmænd fortsat skal være en ret til — på begæring — at få udleveret arbejdstilsynets skriftlige påbud. Udvalget kan henholde sig til denne besvarelse.

Der har i udvalget været en del tvivl om, hvorvidt den i lovforslagets § 23 indeholdte adgang til ansvarsoverdragelse var rimelig, jfr. også §§ 83-84 samt spørgsmål 29, 30 og 63. Udvalget har udbedt sig en nærmere juridisk redegørelse for bestemmelsen. Arbejdsministeren har bebudet, at en sådan redegørelse vil blive udarbejdet, og at bestemmelsen i øvrigt vil blive nærmere overvejet i samarbejde med justitsministeriet, inden lovforslaget kommer til behandling i udvalget efter genfremsættelsen.

For så vidt angår lovforslagets bestemmelser om straf, kapitel 15, er det et udbredt indtryk, at den eksisterende bødepraksis vedrørende arbejderbeskyttelseslovgivningen ofte virker stødende på retsbevidstheden, især i tilfælde, hvor det er klart, at lovovertrædelsen trods den idømte bøde har medført en følelig besparelse for den pågældende virksomhed gennem undladelse af påkrævede og mere eller mindre bekostelige sikkerheds- eller sundhedsforanstaltninger.

Målsætningen må være, at den økonomiske sanktion fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af lovgivningens sikkerheds- og sundhedskrav.

I denne forbindelse må det understreges, at de virksomheder, der holder sig lovgivningen efterrettelig, ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt ringere ved at overholde loven i forhold til de virksomheder, der slækker på lovgivningens krav.